

1895-08-04

AFSENDER

Elisabeth Wahl

MODTAGER

Wilhelmine Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Aalborg

Omtalte personer:
H.C. Aggersborg
Wilhelmine Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 21 nr. 24 og 24a

DOKUMENTINDHOLD

Kondolence

TRANSSKRIFTION

Aalborg den 4. Aug. 1895

Kjære Frøken Skovgaard

Det gjør mig ondt, at jeg ikke mere skal gjensee min mangeaarige elskede Ven og at hans smukke Hjem, hvor han saa mange Gange saa elskværdigt har modtaget mig og mine, nu skal opløses, men man maa jo ikke klage; det var jo en let og smertefri Slutning paa et langt og lige til det sidste lykkeligt Liv. Desværre kan jeg ikke følge

-2-

min gamle Ven til Jorden, men min ældste Søn vil træde i mit Sted ved Begravelsen.

Venligste Hilsen

Deres hengivne

[?Wahl]

Aalborg torsdag

Mappe 21

Brev nr. 24

Aalborg – Torsdag – uden dato 1895

Kjære Vilhelmine Skovgaard!

Nu har Deres kjære gamle Onkel allerede ligget i Jorden i mange Dage og Sorgen over hans Bortgang har faaet Ro til at sætte sig, men Savnet, det møder vist hver Morgen og ender først om Aftenen med Tanken paa den sidste Aften, da han gik glad til sin sidste Hvile som kom saa fredelig til ham. Ogsaa for mig, hvem han saa ofte har modtaget med stor Venlighed og været saa Elskværdig i mit Hjem, naar jeg en sjælden Gang havde den Fornøjelse at se ham her, sammen med Dem – ogsaa for mig vil det blive at stort Savn at han nu ogsaa er borte. De kjære Mine

-2-

Skovgaard vil nok se til mig, jeg har ogsaa mistet kjære Venner i dette Aar og skjønner desmere paa Dem jeg har tilbage. I den første Uge af min Rejse var jeg i Borup Præstegaard ved Randers hos Provst Stockholm, hvor det var Aftalen at jeg skulde træffe sammen med hans Brødre og Kone og Søster – mine gamle Venner – derfor var det jeg ikke kunde blive til Begravelsen.

Uheldigvis regnede det hver Dag og stormede til en Afvexling, saa vi maatte sidde inden døre hele Dagen – men det var dog sjovt at tale om gamle Dage. [?] til Aalborg kom jeg [?] Mariager og traf Ida og Kristoffer Stockholm, men igaar rejste de til Borup. Alle ere raske

-3-

her og Ungdommen [?]; der er et Par andre unge Piger her, foruden Husets Døtre.

Haven er smuk, men det er noget for koldt til at sidde ude. Jeg har et stort og hyggeligt Værelse ud imod den store gaard, hvor Storken staar paa Reden, men vistnok snart færdig til at rejse bort. Gid det dog maatte blive Tørvejr, at Sæden kan komme tørt i Hus, den staar i Traver og bliver saa gjennemregnet – hvor det maa være svært at være Landmand.

Nu en venlig Hilsen fra alle her og fra Deres hengivne

Elisabeth Wahl

Stalburg - Fredag.

Kjære Vildhelmin Skovgaard!

Vi har deres Kjære gamle Onkel
allene ligget i Jorden i mange
Dage og Sorgen over hans Bortgang
har faaet Os til at softe sig, men
Sagnet, det møder vist hver
Morgen og ender først om Aften
med Tanken paa sin sidste Aften.
Da han gik glad til sin sidste
Roile som Loven saa fredelig
til ham. Og saa for mig, hvem
han saa ofte har modtaget
med stor Venlighed og over
saa elskovrdig i mit Hjem
naar jeg an spildten Gang
brødt den Fornøjelse at se
ham her, sammen med dem -
ogsaa for mig vil det blive et
stort Loven at han nu ogsaa er
brødt. De Kjære Mine

Stroogeard vil end og til mig,
jeg har ogsaa mistet Lofen
Ommer i dette Sted og skiften
dermed paa den jeg har Lofen.
7 den første Dage af min Rejs
over jeg i Borings Tordstegeard
over Thunders her Tordst Stok,
derom, hvor det var sket at
jeg skulde troffe sammen
med hans Bort og Rone og
Lofen min gamle Ommer -
derfor var det jeg ellers kunde
blive til Begraavelen.

Skuldjens regnede det hvor
dage og stormede til en afslutning
som vi maatte sidde inden den
hale Dagen - men det var den
Sjort at tale om gamle Dage.

Der til Skelborg Lofen jeg i den
dage og Lofen Lofen og Thordstoffer
Hofsholten, men igeer rejste vi
til Borings. Alle var rekte

her og Engstrømmen mistet; det var
et Tors anden mange Tager her, for
inden Elisabet døde.

Derom er omid, men det var
møget for Solen til et andet ind.
Jeg har et stort og byghigt Udvæls
ind imod den store faar, hvor
Andens staa paa Thunders, men
vistnok snart for, til et andet
bort. Gid det dog maatte blive
Troværd, et Lofen den samme
Tort i Lofen, den staa i Lofen
og bliver den sammenregnet -
hvor det var om kort at
over Landmand.

Står en anden Lofen for alle her
og for den mange

Elisabeth Vold.

Eller ogsaa den mange Frøken
kommer fra mig.

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe *20* Nr. *24*

Hallborg den 4.te Aug. 1895

Kjære Frøken Skovgaard.

Det gjør mig ondt, at jeg ikke kunne få
gjæfne min mangfoldige slægt. Men og at
færst jenske hjerte, fæst fæst fæst mang
fæst fæst udfærdigst fæst modtaget mig og
mine, i fæst aflyst, men man use i fæst
fæst; Det var jo en fæst og fæst fæst fæst.
mig fæst af fæst og fæst fæst af fæst fæst.
fæst fæst. Kommer fæst i fæst fæst

viis gamle Men til Jordan, men viis
slippe Vi ind her i mit Hus med de
Grenser.

Maaligt Jørgen.

Ernst Jørgensen

[Signature]

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 21 Nr. 24 A